

2957 2. Beh. af Forl. t. Finantslov f. Finantsaaet fra 1. April 1873 til 31. Marts 1874.

2958

bestyrelsen kunde sættes i Stand til at faae en Veiledning, naar den skulde fordele de Midler, den fik til Fordeling; det er meget vanskeligt for de Mænd, der have med Fordelingen at gjøre, at bære Ansvar for en rigtig Fordeling, naar de ikke kunne støtte sig til Jolk, der have haadt Leilighed til at erhverve personligt Bekjendtskab til den Interesse, der findes i de forskjellige Kredse, og den Maade, hvorpaa de Midler, de faae til Understøttelse, blive anvendte. Der maa være en Veil, ad hvilken det kan ske. Dersom man ikke har en saadan Veil, kommer det let dertil, at Midlerne uddelles, uden at de just altid falde paa de Steder, hvor der er den bedste Anvendelse for dem. I Øvrigt kan jeg ikke Andet end beklage, at det synes, at Interessen er ligesom noget ved at tabe sig for demre efter min Opfattelse meget vigtige Sag, og et Middel til at fremme denne Sag er ganske vist ikke at omtale den eller Personerne paa den Maade, hvorpaa det er sket af det arede Medlem for Beile Amts 3die Valgfreds (Th. Nielsen). Jeg tror ikke, det er heldigt, at der ligesom kastes Brag paa forskjellige af de Mænd, der have med Sagen at gjøre, og at tale, som om man fandt, at nogle af dem ikke repræsenterede Folket, paa samme Maade, som Andre: maaſte kunne gjøre det. Det vidner aldrig godt om Udſigterne for en Sag, naar man begynder at søge faaledes efter Feil blandt dem, der have med den at gjøre.

Th. Nielsen: Det arede sidste Medlem sagde, at Interessen var ved at tabe sig for Stytteforeningen. Ja ganske vist er den det, og har den længe været det — desværre. For Øvrigt har det ikke været min Mening at ville kaste Brag paa eller fremsætte nogen Anke mod de Mænd, der med Glid og Sæd have ofret sig for den Gjerning. Det arede Medlem sagde endvidere, at Overbestyrelsen var nødt til at have Noget at gaa efter; men jeg skal gjøre opmærksom paa, at vi bevilge ikke Penge til Overbestyrelsen, men til Indenrigsministeren, og hvorledes Indenrigsministeren vil lade de Stytteforeninger, der vise, at de have et godt Formaal og stræbe efter at naae det, tilſkyde Noget af, hvad vi bevilge, bliver Indenrigsministerens Sag. Det er med ham, og ikke med Overbestyrelsen, vi have at forhandle. I Øvrigt blev jeg for et Dieblit siden oplyst om, at der er mange flere Stytteforeninger end de af mig nævnte, som ikke have indordnet sig under Overbestyrelsen, at der i Horsensegnen har dannet sig saadanne 3—4 frie Stytteforeninger, efter at

Amtsforeningen var opløst, og det maatte meget beklages, om man af en Centralisationslyst skulde ville negte de frie Stytteforeninger sin Støtte.

Winther: Jeg skal kun bemærke, at der i min forrige Udtalelse fremkom en Henſtilling, som ikke i dette Dieblit lader sig udføre, idet der ikke er stillet noget Endringsforſlag i den Retning. Jeg vilde først se, hvorledes Stemningen var her, og et Endringsforſlag skal ikke udeblive, dersom der er Udſigt til, at noget saadant kan sættes igjennem.

Mørk: Da ved første Behandling af Finantsloven de af Ministeriet udsendte Skemata til Dplysning om Arbejdsforholdene og den Bevilling, som Regjeringen i den Anledning har bejært, bleve underkastede en stærk og ſkarp Kritik her i Thinget, fandt jeg mig ikke foranlediget til nærmere at udtale mig om den Sag, fordi jeg troede, at Finantsudvalget vilde tage den paa en noget anden Maade, end det har gjort. Jeg vilde nemlig have anset det for det Naturlige, om Finantsudvalget, i Stedet for at trykke ned paa Sagen, havde taget den i sin Haand paa en saadan Maade, at det havde løftet op paa den. Man har maaſte med nogen Ret indvendt Udſkilligt mod Form og Indhold af disse Skemata, imod de Fordringer, der ere stillede med Henſyn til Dplysningerne, imod Henſigtsmæssigheden af at begjære dem paa den eller den Maade. Men det er nu i alt Fald gjort Gjerning. Nu kunde der være Tale om fra Finantsudvalgets Side at søge at indvirke paa den Maade, hvorpaa de af Regjeringen forlangte Dplysninger, der maatte fremkomme, blive bearbejdede, og paa den Maade, hvorpaa Regjeringen vil gaa videre frem i denne Sag, med Henſyn til virkelig at faae de bedste og mest omfattende Dplysninger frem i et Anliggende, hvorom vi Alle anerkjende, at det har en stor Bigtighed. Og jeg vil for det Første ſige for mit Vedkommende, at jeg anser det for naturligt, at disse Dplysninger blive bearbejdede gjennem en ſtatistiſk Behandling, men dernæst synes det mig ogsaa, at det er den eneste Veil, ad hvilken man ret vel kan tænke sig det muligt at komyne til en virkelig Behandling af Hovedſpørgsmaalet, at Ministeriet lader det forhandle gjennem en Kommission. Med Henſyn til denne Kommissions Form og Sammensætning synes det mig, at det fra Thingets Side var en naturlig Sag at fremsille sine Ønſter, angaaende paa hvilken Maade det

12te Marts.

190